

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	5XOboE/1/2023
Identifikačné číslo spisu:	5304898837
Dátum vydania rozhodnutia:	18.04.2023
Meno a priezvisko:	JUDr. Ivana Nemčeková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2023:5304898837.4

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ivany Nemčekovej, a členiek senátu JUDr. Andrey Moravčíkovej, PhD. a JUDr. Lenky Praženkovej, v exekučnej veci oprávneného POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, proti povinnému K. X., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom R., o vymożenie 645,29 eura s prísl., vedenej na Okresnom súde Čadca pod sp. zn. 10Er/613/2004, o odvolaní a dovolaní oprávneného proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline zo dňa 30. apríla 2014, č. k. 2CoE/43/2014-55, takto

rozhodol:

- I. Odvolacie konanie z a s t a v u j e .
- II. Návrh oprávneného na prerušenie dovolacieho konania z a m i e t a .
- III. Dovolanie oprávneného o d m i e t a .
- IV. Povinný m á n á r o k na náhradu trov odvolacieho a dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Čadca (ďalej len „súd prvej inštancie“) uznesením č. k. 10Er/613/2004-18 zo dňa 04.05.2012, v prvom výroku návrh oprávneného na zmenu súdneho exekútora zamietol, druhým výrokom vyhlásil exekúciu za neprípustnú a tretím výrokom exekúciu zastavil. Štvrtým výrokom oprávnenému uložil povinnosť nahradiť súdnemu exekútorovi trovy exekúcie.
2. Krajský súd v Žiline uznesením č. k. 2CoE/43/2014-55 zo dňa 30.04.2014 rozhodol tak, že potvrdil v napadnutom rozsahu uznesenie súdu prvej inštancie (výrok II. a III.), zamietol návrh oprávneného na prerušenie konania a ďalším výrokom odmietol odvolanie súdneho exekútora.
3. Oprávnený podal proti uzneseniu odvolacieho súdu vo výroku o zamietnutí návrhu na prerušenie konania odvolanie, ktorým žiadal uvedené rozhodnutie zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Proti uzneseniu odvolacieho súdu ako celku, podal oprávnený (ďalej aj „dovolateľ“) súčasne dovolanie, prostredníctvom ktorého žiadal uznesenia súdov nižších inštancií zrušiť

a vec vrátiť na ďalšie konanie súdu prvej inštancie; zároveň žiadal dovolacie konanie prerušiť podľa § 109 ods. 1 písm. c/ zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (ďalej len „OSP“) v spojení s § 243c OSP a Súdnemu dvoru Európskej únie predložiť prejudiciálne otázky, ktoré bližšie špecifikoval v podanom dovolaní. Napokon navrhol, aby dovolací súd v zmysle § 243 OSP rozhodol o odložení vykonateľnosti napadnutého uznesenia odvolacieho súdu.

4. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej tiež „najvyšší súd“) najskôr skúmal, či sú dané procesné predpoklady, len za splnenia ktorých môže konať o odvolaní oprávneného.

5. Oprávnený v procesnom postavení, v ktorom sa nachádza v preskúmvanej veci, bol už účastníkom konania vo viacerých iných, skutkovo a právne obdobných konaniach pred najvyšším súdom, v ktorých - tak, ako aj v tomto prípade - podal odvolanie proti rozhodnutiu krajského súdu; najvyšší súd konanie o týchto odvolaniach v daných veciach zastavil (viď napríklad rozhodnutia najvyššieho súdu sp. zn. 2OboE/2/2015, 2OboE/8/2015, 2OboE/12/2015, 2OboE/14/2015, 2OboE/18/2015) s tým, že: a) odvolaním možno napadnúť len rozhodnutie súdu prvej inštancie, b) rozhodnutie krajského súdu, ktorým bol v odvolacom konaní zamietnutý návrh na prerušenie konania a ktorým bolo potvrdené odvolaním napadnuté rozhodnutie, nie je rozhodnutím krajského súdu ako súdu prvej inštancie (ale je rozhodnutím odvolacieho súdu), c) najvyšší súd na rozhodnutie o odvolaní smerujúcom proti rozhodnutiu odvolacieho súdu nie je funkčne príslušný (§ 9 ods. 1 a 2 OSP, § 10 ods. 1 a 2 OSP, resp. [§ 12 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) a § 34, § 35 CSP). Najvyšší súd Slovenskej republiky na uvedené rozhodnutia v podrobnostiach poukazuje s tým, že aj v preskúmvanej veci sa stotožňuje s právnymi závermi v nich vyjadrenými.

6. Vzhľadom na to, že funkčná príslušnosť najvyššieho súdu na prejednanie odvolania oprávneného nie je daná, najvyšší súd konanie o odvolaní zastavil (§ 161 CSP).

7. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej tiež „dovolací súd“) ako súd dovolací (§ 35 CSP), po zistení, že dovolanie podal včas dovolateľ, za ktorého koná zamestnankyňa s vysokoškolským právnickým vzdelaním druhého stupňa (§ 429 ods. 2 písm. b/ CSP), bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP) preskúmal vec a dospel k záveru, že návrh oprávneného na prerušenie dovolacieho konania je potrebné zamietnuť a dovolanie odmietnuť, pretože smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustné (§ 447 písm. c/ CSP).

8. Vzhľadom k tomu, že dovolanie bolo podané pred 1. júlom 2016, t. j. za účinnosti zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok, dovolací súd postupoval v zmysle ustanovenia § 470 ods. 2 CSP (na základe ktorého právne účinky úkonov, ktoré nastali v konaní pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované) a prípustnosť dovolania posudzoval v zmysle § 236, § 237 ods. 1 a § 239 OSP.

9. Na odôvodnenie svojho záveru, dovolací súd v zmysle § 451 ods. 3 CSP stručne uvádza, že nakoľko ide o dovolanie podané oprávneným v obdobnej veci, aká už bola v počte aspoň päť predmetom konania pred dovolacím súdom na základe skoršieho dovolania toho istého dovolateľa, pričom bola v týchto konaniach podrobne riešená aj otázka prípustnosti a dôvodnosti jeho dovolania vrátane návrhu na prerušenie konania - porovnaj konania vedené na dovolacom súde pod sp. zn. 1Oboer/285/2014, 2Oboer/165/2013, 2Oboer/200/2013, 2Oboer/207/2013, 2Oboer/370/2013, 2Oboer/100/2014, 2Oboer/110/2014, 2Oboer/200/2014, 5Oboer/80/2013, 5Oboer/90/2013, 5Oboer/105/2013, 3ECdo/105/2014, 3ECdo/195/2014, 4Cdo/34/2013, 8ECdo/179/2014, 8ECdo/205/2014, 7ECdo/266/2014, dovolací súd sa s odôvodneniami týchto rozhodnutí, ktoré boli vydané v týchto konaniach, v celom rozsahu stotožňuje a poukazuje na ne. V zmysle § 452 ods. 1 CSP už ďalšie dôvody neuvádza.

10. So zreteľom na vyššie uvedené, preto dovolací súd dovolanie oprávneného proti uzneseniu odvolacieho súdu podľa § 447 písm. c/ CSP ako procesne neprípustné odmietol bez toho, aby sa mohol zaoberať dôvodnosťou dovolania.

11. Vzhľadom k tomu, že dovolací súd zamietol návrh oprávneného na prerušenie dovolacieho konania a odmietol dovolanie ako neprípustné, je neopodstatnený aj návrh na odklad vykonateľnosti napadnutého uznesenia odvolacieho súdu a dovolací súd nie je povinný o ňom rozhodnúť osobitným výrokom (k uvedenému porovnaj uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 31. marca 2016, sp. zn. 3Cdo/616/2015).

12. Oprávnený z procesného hľadiska zaviniť, že sa konanie o odvolaní muselo zastaviť a vznikla mu povinnosť nahradiť povinnému trovy tohto konania (§ 256 ods. 1 CSP v spojení s § 396 ods. 1 CSP). Povinnému ako úspešnému účastníkovi dovolacieho konania vznikol voči oprávnenému nárok na náhradu trov dovolacieho konania (§ 255 ods. 1 CSP v spojení s § 453 ods. 1 CSP). Nakoľko však povinnému v predmetnom konaní žiadne trovy nevznikli, dovolací súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto uznesenia.

13. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.